

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Škodové udalosti, s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Alžbetina 28, IČO: 45 848 572, zastúpenej JUDr. Beátou Pitorákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 17, proti žalovanej **MVDr. I. D., PhD.**, bývajúcej v K., zastúpenej Mgr. Róbertom Ružbašánom, advokátom, **AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, **o zaplatenie 806,96 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 39 C 65/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. januára 2013 sp.zn. 3Co 234/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v sume 33,54 € k rukám Mgr. Róberta Ružbašána, advokáta so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 18. júna 2012 č.k. 39C 65/2011-48 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Zastavenie konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 83 O.s.p. z dôvodu neodstrániteľnej prekážky skôr začatého konania (litispencie). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovanej proti výroku o náhrade trov konania uznesením z 25. januára 2013 sp.zn. 3 Co 234/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobkyňu uložil povinnosť nahradiť žalovanej

trovy konania v sume 176,58 € na účet advokáta Mgr. Róberta Ružbašána do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalobkyni tiež uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 33,36 € na účet advokáta Mgr. Róberta Ružbašána do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ bolo konanie zastavené pre prekážku litispendencie, platí, že zastavenie konania zaviniť z procesného hľadiska žalobca a o náhrade trov konania bolo potrebné rozhodnúť v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Preto odvolací súd nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. a zaviazal žalobkyňu na povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby v tarifnej hodnote po 51,45 € (§ 10 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších predpisov), prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej z 15. augusta 2011 a účasť na pojednávaní dňa 1.decembra 2011 a režijný paušál 3x po 7,41 €, celkovo spolu sumu 176,58 €. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobkyňu zaviazal na zaplatenie trov odvolacieho konania žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z odmeny za zastúpenie advokátom - jeden úkon právnej služby v tarifnej odmene vo výške 1 základnej sadzby (§ 14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijného paušálu 7,63 €, spolu 33,36 €.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka,“) dovolaním, v ktorom navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že v zmluve o postúpení pohľadávky z 23. marca 2011 nebola zmienka o tom, že postupca už uplatnil túto pohľadávku voči žalovanej na Okresnom súde Bratislava I, o tejto skutočnosti sa dozvedela až na súdnom pojednávaní v Košiciach. Okrem toho v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava I nie sú totožní účastníci konania a konanie je vedené proti spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, takže proti žalovanej iné konanie vedené nie je. Súdny nižšieho stupňa sa však s touto skutočnosťou ohľadom účastníkov konania nevysporiadali.

Žalovaná s podaným dovolaním nesúhlasila a uviedla, že pokiaľ žalobkyňa o uplatnenej pohľadávke nevedela preto, že ju o tom neinformoval postupca, môže si uplatniť náhradu škody voči postupcovi, nie však voči žalovanej. Dovolanie považovala v zmysle

§ 238 ods. 5 O.s.p. za procesne neprípustné. Súčasne si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie pre účely pojednávania podľa § 14 ods.1 písm. b/ vyhlášky ako náhradu trov dovolacieho konania za podané vyjadrenie k dovolaniu z 20. mája 2013 v sume 59,26 € na účet právneho zástupcu.

Vedľajší účastník sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalobkyne smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdному dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa

práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalobkyne napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľka vo svojom dovolaní nenamietala vady konania podľa § 237 O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Žalobkyňa vo svojom dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie jej zavinenia na zastavení konania súdmi nižších stupňov a aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania. K tejto dovolacej námietke Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že z určujúceho – obsahového – hľadiska (viď § 41 ods. 2 O.s.p.) z jej strany ide o námietku, ktorú uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti právneho záveru odvolacieho súdu (jeho právneho posúdenia veci), na ktorom v danom prípade založil svoje rozhodnutie o trovách konania z dôvodu zavinenia žalobkyne (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne) správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 234b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ju zastupoval už pred súdmi nižších stupňov) za jeden úkon právnej služby – písomné vyjadrenie k dovolaniu z 21. mája 2013 (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky - odmena vo výške ½ základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 25,73 €, čo spolu s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje celkom 33,54 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júna 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová